

[Dohrmann]

handelstekniske hindringer i EF-medlemslandene skulle fjernes. Det forekommer derfor spørgeren fuldstændig meningsløst og ulovligt, når ministeren groft bryder det, han selv opfordrede vælgerne til at sige ja til, og tilmed gør det på et meget tvivlsomt lovgrundlag. Baggrunden for ministerens handlinger er naturligvis at tvinge danskerne til at betale de nye urimeligt høje energiudgifter, der for det første bevirker, at titusindvis må sidde og fryse, og derudover bevirker, at stribevis af danske virksomheder må lukke og medarbejderne kastes ud i arbejdsløshed.

Det skal også bemærkes, at spørgeren finder det groft, at toldvæsenet nu hænges ud for ikke at have overholdt lovgivningen.

Idet der anmodes om et hurtigt og fyldestgørende svar, skal spørgeren ikke undlade at gøre opmærksom på, at medmindre ministeren ændrer sin panikbeslutning, agter spørgeren at klage til EF.

Svar (7/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De danske bekendtgørelser om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. har siden 1. januar 1979 indeholdt en bestemmelse om, at afgiftsfrihed for brændstof i transportable beholdere er begrænset til 10 liter for hvert motorkøretøj. Denne bestemmelse er en følge af en bestemmelse i EFs direktiv om rejsendes afgiftsfrihed, som har følgende ordlyd: »Transportable beholdere med indhold af brændstof betragtes ikke som personlig bagage. For hvert motorkøretøj er det dog tilladt i sådanne transportable beholdere toldfrit at medføre brændstof i en mængde, der ikke overstiger 10 liter, med forbehold af nationale bestemmelser vedrørende besiddelse og transport af brændstof.«

Herved slås fast, at brændstof i transportable beholdere ikke omfattes af de normale bestemmelser om rejsendes afgiftsfrihed bortset fra de nævnte 10 liter pr. motorkøretøj.

Jeg har således ikke indført nye handelstekniske hindringer.

Spm. nr. S 890

Til udenrigsministeren (25/3 86) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Vil udenrigsministeren støtte, at Danmark på det kommende mineralmøde under

Antarktistraktaten bliver repræsenteret af en repræsentant for den danske ambassade i Canberra og den danske NGO-repræsentant (Non-Governmental Organization), der har deltaget i alle de tidligere forhandlinger under mineralregimet, så længe disse har været åbne for dansk deltagelse, og i benægtende fald kan udenrigsministeren da redegøre nærmere for, hvilke faglige og ressourcæssige begrundelser der er herfor?«

Begrundelse

Danmark vil som nævnt i udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 812 af 11. marts 1986 lægge vægt på at bidrage aktivt til de internationale overvejelser under Antarktistraktatsystemet og dermed også til de uformelle mineralforhandlinger. Det er vigtigt at være til stede under disse specielle forhandlinger, da der ikke (som nævnt i begrundelsen til det ovennævnte spørgsmål) udfærdiges rapporter og officielle papirer.

Det vil derfor være utilstrækkeligt kun at sende en repræsentant fra den lokale ambassade med den instruks blot at holde sig informeret om forløbet af forhandlingerne.

Spørgeren kan endvidere oplyse, at hun er informeret om, at NGO-repræsentanten vil kunne deltage i mødet for egen regning som ved de tidligere møder, så det giver ingen ressourcæssige forpligtelser for udenrigsministeriet.

Svar (8/4 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

En aktiv dansk indsats under internationale drøftelser vedrørende dette problemkompleks forudsætter, at Danmark er repræsenteret ved en medarbejder fra udenrigsministeriet i København. Ambassaden i Canberra er derfor ikke blevet instrueret om at dække mødet i Hobart, og som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 812 af 11. marts 1986, har ressourcæssige forhold beklageligvis medført, at det ikke er muligt at dække mødet fra København.

Da udenrigsministeriet lægger vægt på at være informeret om forhandlingernes forløb, er ambassaden i Canberra blevet instrueret om efter mødets afslutning at indhente oplysninger herom i værtslandets – Australiens – udenrigsministerium.